

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. et Mgr. Lenky Bahýřové, Ph.D., a soudce Mgr. Vadima Hlavatého v právní věci

žalobce: **V. S.**
bytem K., K.
zastoupený advokátem Mgr. Josefem Smutným
sídlem třída Míru 92, 530 02 Pardubice

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1643/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 2. 2017, č.j. MV-21580-4/SO-2017

takto:

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 28. 2. 2017, č.j. MV-21580-4/SO-2017 se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 12 416 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, a to k rukám jeho právního zástupce advokáta Mgr. Josefa Smutného.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení, obsah žaloby a vyjádření žalované

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalované uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 10. 1. 2017, č. j. OAM-6393-26/TP-2016 (dále též jen „rozhodnutí správního orgánu prvního stupně“), jímž byla podle ust. § 75 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České

republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zamítnuta žádost žalobce o povolení k trvalému pobytu podaná podle ust. § 68 zákona o pobytu cizinců.

2. Žalobce v žalobě namítl, že jeho žádost byla prvostupňovým právním orgánem zamítnuta s odůvodněním, že nepředložil doklady o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území České republiky, s čímž se ztotožnila i žalovaná, přičemž nesprávně posoudila otázku příjmů žalobce. Ten při podání žádosti předložil potvrzení o příjmech za měsíce leden až březen 2016 ve výši 8 810 Kč měsíčně, což byla dostačující částka. Správní orgán prvního stupně toto potvrzení o příjmech neuznal s odkazem na podnět k přešetření zaměstnavatele, z něhož mělo vyplynout, že žalobce měl za měsíce září až listopad 2015 stanoven vyměřovací základ ve výši 3 000 Kč. Podle žalobce však z tohoto nebylo možné činit závěr, k němuž dospěl správní orgán prvního stupně, že vzhledem k vyměřovacímu základu žalobce za měsíce září až listopad 2015 neodpovídá potvrzení o příjmech za měsíce leden až březen 2016, tedy za zcela jiné období, skutečnosti.
3. Napadené rozhodnutí se podle žalobce nesprávným závěrem ohledně prokázání jeho příjmů vůbec nezabývalo a soustředilo se výlučně na otázku prokázání příjmů až v následujícím období, k němuž byl žalobce vyzván v důsledku nesprávného neuznání shora uvedeného potvrzení zaměstnavatele. Žalobce však právě v tomto období ukončil pracovní vztah u zaměstnavatele a byl na počátku výkonu činnosti OSVČ, kdy byl nezbytně nutný určitý čas pro její zakotvení a stabilizaci. Při výzvě ze dne 2. 10. 2016 žalobce ještě nemohl předložit výpis z účtu za posledních šest měsíců, z něhož by byla zřejmá pravidelnost a stálost příjmů. Doklady, které předložil, tj. rozvahu a výkaz zisku a ztráty k 30. 9. 2016, seznam vydaných faktur, hlavní knihu a vystavené faktury – daňové doklady za duben až září 2016, přehled plateb a potvrzení OSSZ v Kolíně o neevidování splatných nedoplatků, však prvoinstanční správní orgán neuznal za dostačující, když vůbec nebral zřetel na skutečnost, že žalobce byl na začátku činnosti OSVČ. Tyto skutečnosti žalovaná v napadeném rozhodnutí v plném rozsahu potvrdila, aniž by přihlédla ke shora uvedeným okolnostem.
4. Podle žalobce měla žalovaná odmítnout nepodložené hodnocení prvoinstančního orgánu o tom, že potvrzení dřívějšího zaměstnavatele žalobce neodpovídalo skutečnosti, a posoudit další prokazování příjmů jako nadbytečné. I pro případ, že by se další prokazování příjmů jevilo ze zákona jako nezbytné, mělo být přihlédnuto k tomu, že žalobce v tomto období zahajoval činnost OSVČ a objektivně nemohl splnit požadavek stanovený prvoinstančním orgánem. Jelikož tak žalovaná neučinila, stvrdila stav, kdy žádost žalobce o trvalý pobyt byla zamítnuta, ačkoliv žalobce splnil zákonné podmínky.
5. Žalovaná se k podané žalobě vyjádřila tak, že odkázala na napadené rozhodnutí, ve kterém podle ní byly srozumitelně a přezkoumatelně popsány důvody, pro které byla žádost žalobce zamítnuta; navrhla žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

II. Z obsahu správního spisu

6. Ze správního spisu vyplývají následující, pro posouzení věci rozhodné skutečnosti:
7. Dne 28. 4. 2016 podal žalobce správnímu orgánu prvního stupně žádost o povolení k trvalému pobytu podle § 68 zákona o pobytu cizinců. Ke své žádosti připojil potvrzení o

výši příjmu ze závislé činnosti vystavené dne 21. 4. 2016 Družstvem MOLDGROUP. Podle tohoto potvrzení činila čistá měsíční mzda žalobce za období leden až březen 2016 8 810 Kč měsíčně. Žalobce taktéž, vzhledem ke změně účelu pobytu, předložil výpis z živnostenského rejstříku ze dne 20.4.2016, ze kterého je zřejmé, že žalobci vzniklo živnostenské oprávnění v předmětu podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 zákona č. 455/1991 Sb., živnostenského zákona (dále jen „živnostenský zákon“). Žalobce taktéž připojil potvrzení OSSZ Kolín ze dne 27.4.2016, ze kterého vyplývalo, že neměl evidován nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti. Podle potvrzení Finančního úřadu pro Středočeský kraj ze dne 27. 4. 2016 nebyla u žalobce evidována existence daňového nedoplatku.

8. Dne 17. 5. 2016 byla správnímu orgánu prvního stupně doručena odpověď OSSZ Pardubice na podnět k prošetření Družstva MOLDGROUP se závěrem, že žalobce byl účasten nemocenského pojištění od 1. 7. 2015. Za měsíce září až říjen 2015 činil vyměřovací základ zaměstnance 3 000 Kč, kdy stejné příjmy byly zaměstnavatelem i zaúčtovány. Potvrzení o výši příjmu, které žalobce předložil správnímu orgánu prvního stupně, neodpovídalo skutečnosti.
9. Dne 26. 5. 2016 byl žalobce vyzván k odstranění vad žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu a následně bylo řízení usnesením č.j. OAM-6393-9/TP-2016 přerušeno na dobu 15 dnů od doručení výzvy. Správní orgán ve výzvě mimo jiné uvedl, že z doložených dokladů vyplynulo, že úhrnný měsíční příjem žalobce za období leden až březen 2016 činil celkem 8 810 Kč, což bylo méně, než činí součet částek životních minim a nejvyšší částky normativních nákladů na jeho bydlení. Další předložené doklady (výpis z živnostenského rejstříku, potvrzení Finančního úřadu, potvrzení OSSZ) podle správního orgánu prvního stupně neprokázaly stálý a pravidelný měsíční čistý příjem potřebný k posouzení žádosti žalobce. Správní orgán prvního stupně ve výzvě uvedl, že doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu má podle zákona prokazovat úhrnný měsíční příjem, a proto jím nemohou být jednotlivé daňové (účetní) doklady (např. faktura), neboť jde o účetní doklady poukazující na obrát z konkrétní výdělečné činnosti bez nákladů na dosažení příjmů a nejedná se o doklady prokazující čistý příjem cizince. Z toho důvodu vyzval žalobce k předložení dokladu o příjmu, ze kterého by vyplýval „*příjem aktuální (současný)*“.
10. Dne 21. 6. 2016 žalobce správnímu orgánu prvního stupně doložil mj. nájemní smlouvu ze dne 16. 5. 2016, jejímž účelem bylo užívání předmětu nájmu na adrese v Kolíně za účelem bydlení, a to na dobu neurčitou, přičemž nájem byl stanoven ve výši 1 800 Kč měsíčně.
11. Dne 3. 8. 2016 byl žalobce vyrozuměn o pokračování v řízení a byl vyzván k seznámení se s podklady pro rozhodnutí. Po seznámení se spisem se žalobce vyjádřil mj. tak, že požadavek správního orgánu, aby prokázal stálý měsíční příjem ještě i z jeho následné činnosti OSVČ, byl mimo rámec zákona, obzvláště za situace, kdy žalobce začal živnost provozovat zhruba měsíc před výzvou k odstranění vad žádosti.
12. Dne 29. 9. 2016 správní orgán pod č. j. OAM-6393-21/TP-2016 opětovně vyzval žalobce k odstranění vad žádosti, a to k předložení dokladu o jeho příjmu, ze kterého by vyplýval jeho aktuální současný příjem. Konkrétně byl žalobce vyzván k doložení daňové evidence, výpisu z účtu za posledních 6 měsíců, ze kterého bude zřejmá stálost a pravidelnost příjmů, a dokladu OSSZ o výši zaplaceného pojistného na sociálním zabezpečení za příslušné

zdaňovací období. Zároveň správní orgán prvního stupně usnesením č. j. OAM-6393-22/TP-2016 řízení přerušil na dobu 15 dnů od doručení výzvy

13. Dne 4. 10. 2016 žalobce správnímu orgánu doručil následující listiny: podklady pro daňové přiznání ze dne 30. 9. 2016 uvádějící základ daně ve výši 73 424 Kč; rozvahu ve zkráceném rozsahu ke dni 30. 9. 2016; výkaz zisku a ztráty ve zkráceném rozsahu ke dni 30. 9. 2016; seznam vydaných faktur za měsíc duben až září 2016 v celkové hodnotě 183 560 Kč; pokladní knihu od 20. 4. 2016 do 30. 9. 2016 s celkovou hodnotou 183 560 Kč; knihu pohledávek ke dni 30. 9. 2016 s celkovou výší 183 560 Kč proplacených pohledávek; hlavní knihu z období duben až září 2016; faktury – daňové doklady za měsíce duben až září 2016 v celkové výši 183 560 Kč a kopie příjmových pokladních dokladů potvrzujících přijetí této částky žalobcem; potvrzení OSSZ Kolín ze dne 29. 9. 2016, ze kterého vyplývalo, že žalobce neměl evidován nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti; přehled předpisů a plateb pro OSVČ ke dni 26. 9. 2016, ze kterého vyplývaly pravidelné platby ve výši 1 972 Kč měsíčně a přehled pohledávek za žalobcem od OSSZ Kolín ze dne 29. 9. 2016, ze kterého vyplývá, že žalobce uhradil všechny platby.
14. Dne 10. 1. 2017 vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí, kterým žádost žalobce podle § 75 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců zamítl, neboť nebyly předloženy doklady o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán prvního stupně k zamítnutí žádosti mj. uvedl, že na základě § 9 odst. 1 zákona č. 110/2006 Sb., zákona o existenčním minimu (dále jen „zákon o existenčním minimu“) ve spojení s ust. § 1 a 2 nařízení vlády č. 409/2010 Sb., o zvýšení částek životního a existenčního minima (dále jen „nařízení vlády o zvýšení částek životního a existenčního minima“) činí částka životního minima osoby, která není posuzována společně s jinými osobami, 3 410 Kč. Jako určující částku nákladů na bydlení vzal správní orgán částku včetně záloh na služby spojených s užíváním bytu uvedenou v předložené nájemní smlouvě uzavřené dne 16. 5. 2016, a to částku 1 800 Kč. Vzhledem k tomu, že žalobce prokázal skutečné odůvodněné náklady vynakládané na své bydlení, byl povinen doložit jako minimální úhrnný měsíční příjem částku ve výši 5 210 Kč (3 410 Kč + 1 800 Kč).
15. Podle správního orgánu prvního stupně bylo z doložených dokladů zřejmé, že žalobce začal vykonávat podnikatelskou činnost na základě živnostenského oprávnění od 20. 04. 2016. V rámci výzev k odstranění vad byl poučen o tom, jaké doklady může předložit v případě prokazování příjmů z podnikání, jichž bylo dosaženo v současném zdaňovacím období. Konkrétně se jednalo o mimořádnou účetní závěrku sestavenou dle § 19 odst. 1 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví (dále jen „zákon o účetnictví“). Ve smyslu ust. § 18 odst. 1 zákona o účetnictví obsahuje účetní závěrka 1. rozvahu, 2. výkaz zisku a ztrát, 3. přílohu. Příloha má obsahovat informaci o výši splatných závazků pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a informaci o výši evidovaných daňových nedoplatků. Dále správní orgán prvního stupně uvedl, že je-li cizinec účastníkem veřejného zdravotního pojištění, součástí této přílohy je i informace o výši splatných závazků pojistného na všeobecné zdravotní pojištění. V případě, že se na cizince nevztahuje zákon o účetnictví, lze úhrnný měsíční příjem prokázat předložením daňové evidence, kterou má cizinec - podnikatel povinnost vést ve smyslu § 7b zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů (dále jen „zákon o daních z příjmů“), a to alespoň v rozsahu informace o příjmech a výdajích. Hodlá-li cizinec uplatňovat výdaje paušální částkou dle § 7 odst. 7

zákona o daních z příjmů, pak lze předložit záznamy o příjmech vedené dle § 7 odst. 8 téhož zákona. V obou případech je zapotřebí předložit ještě výpis z účtu vedeného v bance či u jiného finančního ústavu na jméno cizince alespoň za období posledních 6 měsíců, ze kterého bude patrná stálost a pravidelnost příjmu. Výpis z účtu za posledních 6 měsíců zákon o pobytu cizinců uvádí přímo jako jeden ze způsobů prokázání příjmu, nelze-li tento prokázat jinak.

16. Správní orgán prvního stupně dále uvedl, že požadavek na prokázání prostředků k trvalému pobytu a dále na pravidelnost a stálost příjmů vyplývá ze Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. 11. 2003, o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, v níž se uvádí, že členské státy požadují od státních příslušníků třetích zemí, aby prokázali, že pro potřeby vlastní a vyživovaných rodinných příslušníků mají stálé a pravidelné příjmy, které jsou dostatečné k zajištění jejich výživy a výživy jejich rodinných příslušníků, aniž by využívali systému sociální podpory dotčeného členského státu.
17. Žalobce však podle správního orgánu prvního stupně požadovaný výpis z účtu vedeného v bance či u jiného finančního ústavu alespoň za období posledních 6 měsíců nepředložil, přičemž pouze na základě doložených dokladů nebyla prokázána stálost a pravidelnost příjmu žadatele z podnikání. Žalobce tak neprokázal, že by disponoval příjmem ve smyslu ust. § 71 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, tedy příjmem pravidelným a stálým.
18. Poté, co správní orgán odůvodnil, že zamítnutí žádosti nebude znamenat nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života žalobce, jeho žádost zamítl.
19. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání, které dne 30. 1. 2017 odeslal prostřednictvím poštovní služby. Odvolání bylo doručeno správnímu orgánu prvního stupně dne 2. 2. 2017. V odvolání žalobce prostřednictvím svého právního zástupce pouze uvedl, že podává odvolání pro nesprávný závěr ohledně dokladu o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území.
20. O odvolání rozhodla žalovaná tak, že jej shledala nedůvodným. Žalovaná uvedla, že povinnost cizince věrohodně prokázat v rámci řízení o povolení k trvalému pobytu dostatečné, pravidelné a stálé příjmy vyplývá jednak z ustanovení § 71 odst. 1 zákona o pobytu cizinců a rovněž z čl. 5 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2003/109/ES o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty. Žalovaná ze spisového materiálu zjistila, že žalobce podal žádost o vydání povolení k trvalému pobytu dne 28. 4. 2016. Zároveň zjistila, že žalobce začal dne 20. 4. 2016 vykonávat podnikatelskou činnost jako OSVČ, a byl tedy ve smyslu ustanovení § 71 odst. 1 zákona o pobytu cizinců povinen prokázat příjem prostřednictvím daňového přiznání z příjmů fyzických osob. Pokud nemohl příjem prokázat tímto nebo jiným věrohodným způsobem, mohl jako doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu doložit výpisy z účtu vedeného v bance za posledních 6 měsíců nebo platební výměr daně z příjmů.
21. Ze spisového materiálu dle žalované vyplynulo, že žalobce v průběhu řízení požadované náležitosti nepředložil, byť k tomu byl správním orgánem prvního stupně opakovaně vyzván. První i druhá výzva k odstranění vad obsahovaly velmi konkrétní výčet náležitostí, které měl žalobce pro účely zjištění výše čistého úhrnného měsíčního příjmu

doložit. Ve výzvěch byly výslovně uvedeny doklady, které měla osoba s příjmy z podnikání, která zahájila výkon podnikatelské činnosti až v průběhu roku, doložit. Žalobce měl předložit zejména účetní závěrku složenou z rozvahy, výkazu zisku a ztrát a příloh. V příloze měla být přiložena informace o výši splatných závazků pojistného na sociální zabezpečení a příspěvků na státní politiku zaměstnanosti a informace o výši evidovaných daňových nedoplatků. K účetní závěrce měl žalobce předložit také výpis z účtu vedeného v bance či u jiného finančního ústavu alespoň za období posledních 6 měsíců.

22. Žalovaná konstatovala, že žalobce sice část požadovaných dokladů doložil, avšak doložen nebyl výpis z účtu vedeného v bance či u jiného finančního ústavu alespoň za období 6 předchozích měsíců, a správní orgán prvního stupně proto konstatoval, že na základě doložených dokladů nebyla prokázána stálost a pravidelnost příjmů žalobce z podnikání. S tímto konstatováním souhlasila i žalovaná, načež doplnila, že podle § 44 a násl. s. ř. se řízení o vydání povolení k trvalému pobytu řídí zásadou dispoziční. Žalobce však v průběhu řízení před správním orgánem prvního stupně nebyl schopen této povinnosti dostát, a žalovaná tak dospěla k závěru, že správní orgán prvního stupně rozhodl správně. Z toho důvodu zamítla žalobcovo odvolání a potvrdila rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

III. Ústní jednání

23. Při ústním jednání před soudem konaném dne 17.10.2019 setrvali účastníci řízení na svých procesních stanoviscích. Zástupce žalobce odkázal na žalobu a zdůraznil, že žalobce dostatečné příjmy doložil již při podání žádosti o pobytové oprávnění. Zástupce žalované odkázal na napadené rozhodnutí a vyjádření k žalobě, k čemuž uvedl, že žalobce své příjmy ve správním řízení nikdy hodnověrně neprokázal.

IV. Posouzení věci soudem

24. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“).
25. Podle § 70 odst. 2 písm. d) zákona o pobytu cizinců je cizinec povinen k žádosti o povolení k trvalému pobytu předložit *doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území* (§ 71 odst. 1); *to neplatí, jde-li o cizince, který žádá o povolení k trvalému pobytu podle § 67 nebo jde-li o cizince podle § 87, který žádá o povolení k trvalému pobytu po dosažení věku 18 let z důvodu podle § 66 odst. 1 písm. a); na požádání je cizinec povinen předložit též prohlášení o zproštění povinnosti mlčenlivosti finančního úřadu, a to v plném rozsahu údajů, za účelem ověření úhrnného měsíčního příjmu cizince a společně s ním posuzovaných osob; pokud cizinec předložil k žádosti doklad o příjmu s ním společně posuzované osoby, je povinen na požádání předložit též její prohlášení o zproštění povinnosti mlčenlivosti.*
26. Podle § 71 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *za doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území se považuje doklad prokazující, že příjem cizince je pravidelný a úhrnný měsíční příjem cizince a společně s ním posuzovaných osob pobývajících na území [§ 42c odst. 3 písm. c)] nebude nižší než součet částek životních minim cizince a s ním společně posuzovaných*

osob a nejvyšší částky normativních nákladů na bydlení stanovených pro účely příspěvku na bydlení zvláštním právním předpisem nebo částky, kterou cizinec věrohodně prokáže jako částku skutečných odůvodněných nákladů vynakládaných na bydlení své a společně posuzovaných osob. Jde-li o cizince podle § 66, může být tento doklad nahrazen dokladem o příslibu poskytnutí prostředků k zajištění trvalého pobytu na území z prostředků veřejných rozpočtů. Za příjem podle věty první se považuje příjem započitatelný podle zákona o životním a existenčním minimu, s výjimkou jednorázového příjmu, přídatku na dítě, podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a dávek v systému pomoci v hmotné nouzi; pro účely výpočtu příjmu se § 8 odst. 2 až 4 zákona o životním a existenčním minimu nepoužije. Příjem cizince lze prokázat zejména potvrzením zaměstnavatele o výši průměrného čistého měsíčního výdělku, jde-li o příjmy ze závislé činnosti, nebo daňovým přiznáním z příjmů fyzických osob, jde-li o příjmy ze samostatné činnosti. Pokud nelze prokázat příjem jiným věrohodným způsobem, lze jako doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu předložit výpisy z účtu vedeného v bance za posledních 6 měsíců, ze kterých vyplývá, že cizinec takovými příjmy disponuje, nebo platební výměr daně z příjmu.

27. Podle čl. 5 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2003/109/ES o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, členské státy požadují od státních příslušníků třetích zemí, aby prokázali, že pro potřeby vlastní a vyživovaných rodinných příslušníků mají stálé a pravidelné příjmy, které jsou dostatečné k zajištění jejich výživy a výživy jejich rodinných příslušníků, aniž by využívali systému sociální podpory dotčeného členského státu. Členské státy posoudí tyto příjmy z hlediska jejich povahy a pravidelnosti a před podáním žádosti o přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta mohou přihlédnout k výši minimální mzdy a minimálního důchodu.
28. Podle § 9 odst. 1 zákona o životním a existenčním minimu částky životního minima stanovené v § 2 a § 3 odst. 2 a 3 a částku existenčního minima stanovenou v § 5 odst. 1 může vláda zvýšit nařízením v pravidelném termínu od 1. ledna, a to podle skutečného růstu nákladů na výživu a na ostatní základní osobní potřeby vyjádřeného růstem příslušného indexu spotřebitelských cen za domácnosti celkem (dále jen „příslušný index spotřebitelských cen“) ve stanoveném rozhodném období za podmínky, že příslušný index spotřebitelských cen vzroste od počátku rozhodného období alespoň o 5 %.
29. Podle § 1 nařízení vlády o zvýšení částek životního a existenčního minima částka životního minima jednotlivce činí měsíčně 3 410 Kč.
30. Na úvod Městský soud v Praze poznamenává, že žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí pouze velmi obecně formulované odvolání, ve kterém namítal „nesprávný závěr ohledně dokladu o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území“. Tím byl zároveň předurčen rozsah přezkumu prvostupňového správního rozhodnutí ze strany žalované, která obecně přezkoumala zákonnost tohoto rozhodnutí, a to ve vztahu k předloženým listinám žalobce o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území (srovnej k tomu znění § 89 odst. 2 s. ř.). Městský soud v Praze v této souvislosti zdůrazňuje, že žalobci nic nebránilo ponechat si argumentaci až na řízení před správním soudem. Z povahy věci pak ovšem nemůže žalovanému správnímu orgánu účinně vytýkat, že se nevypořádal se skutečnostmi či právními námitkami, které ve správním řízení neuvedl (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2008, č. j. 7 Afs 54/2007 - 62).

31. Soud musí konstatovat, že i žalobní námitky byly formulovány velmi obecně, nicméně z obsahu žaloby bylo možné dovodit, že žalobce nepovažoval za správný závěr správních orgánů obou stupňů, že jím doložený příjem nebyl dostatečný, resp. neodpovídal jeho tvrzení, a rovněž nesouhlasil s tím, že správní orgán po něm požadoval doložení výpisu z bankovního účtu za období 6 měsíců, ačkoliv vzhledem k počátku výkonu činnosti OSVČ z něho nemohla být zřejmá pravidelnost a stálost jeho příjmů.
32. Podle § 71 odst. 1 zákona o pobytu cizinců musel žalobce doložit úhrnný měsíční příjem, který nebude nižší než součet částek životních minim cizince (tj. 3 410 Kč podle § 1 nařízení vlády o zvýšení částek životního a existenčního minima) a nákladů na bydlení (tj. 1 800 Kč podle nájemní smlouvy ze dne 16. 5. 2016). Dohromady tedy musel žalobce doložit pravidelný úhrnný měsíční příjem v minimální výši 5 210 Kč. Za účelem doložení úhrnného měsíčního příjmu žalobce přiložil k podané žádosti ze dne 28. 4. 2016 potvrzení o výši příjmu ze závislé činnosti ze dne 21. 4. 2016, ze kterého vyplývalo, že mu byla za měsíce leden 2016 až březen 2016 vyplacena čistá měsíční mzda ve výši 8 810 Kč.
33. Žalobce tedy již v době podání žádosti postupoval v intencích správního orgánu prvního stupně, který i na svých internetových stránkách, byť aktuálních ke dni 2. 1. 2018, tedy až v době po podání žádosti, uvádí, že formou dokladu prokazujícího úhrnný měsíční příjem cizince u příjmů ze zaměstnání je *„potvrzení zaměstnavatele o konkrétní výši průměrného čistého měsíčního výdělku za předchozí kalendářní čtvrtletí, který musí dosahovat stanovené částky a originál nebo ověřená kopie platné pracovní smlouvy (nebo potvrzení zaměstnavatele o skutečnosti, že zaměstnanec není ve výpovědní době a že jeho pracovní poměr trvá).“* Skutečnost, že tato informace i postup byl aktuální i v době podání žalobcovy žádosti, je však potvrzována odůvodněním výzev ze dne 26. 5. 2016, č. j. OAM-6393-8/TP-2016 a ze dne 29. 9. 2016, č. j. OAM-6393-21/TP-2016, kde se v obou případech uvádí, že formou dokladu o úhrnném měsíčním příjmu, jde-li o příjmy zaměstnance, je *„potvrzení zaměstnavatele o výši průměrného čistého měsíčního výdělku za předchozí kalendářní čtvrtletí.“*
34. Ačkoliv tedy žalobce potvrzením od zaměstnavatele doložil, že v prvním čtvrtletí kalendářního roku 2016 jeho průměrný měsíční příjem činil 8 810 Kč, a převyšoval tedy částku požadovanou v ust. § 71 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, správní orgán prvního stupně konstatoval, že tento příjem byl nižší než součet částek životních minim a nejvyšší částky normativních nákladů na jeho bydlení. Správní orgán prvního stupně ve výzvě sice správně uvedl, že částka životního minima činí u žalobce měsíčně 3 410 Kč, avšak výpočet normativních nákladů na bydlení pro rok 2016 (vzhledem k tomu, že žalobce v té době nepředložil nájemní smlouvu) správní orgán prvního stupně postavil na nesprávných údajích, když podle § 2 písm. a) nařízení vlády č. 327/2014 Sb., k výpočtu použil částku 7 731 Kč u jedné osoby pro město Prahu, ačkoliv žalobce pobýval na území města Kolín (viz jeho žádost). Správní orgán prvního stupně tak měl postupovat podle § 2 písm. a) nařízení vlády č. 327/2014 Sb., sloupec 10000-49999, kde je uvedena částka 4 913 Kč, když dle veřejně dostupných údajů počet obyvatel města Kolín v roce 2016 činil 31 123 osob (viz databáze Českého statistického úřadu dostupná na <https://www.czso.cz/csu/czso/databaze-demografickych-udaju-za-vybrana-mesta-cr>). Podle těchto údajů tak minimální výše úhrnného měsíčního příjmu u žalobce měla činit 8 323 Kč. Žalobce tak již v den podání žádosti doložil, že jeho příjem ve výši 8 810 Kč je ve smyslu ust. § 71 odst. 1 zákona o pobytu cizinců dostačující. Správní orgán tedy postupoval nesprávně, pokud uzavřel, že žalobce požadovaným příjmem nedisponuje, a nadbytečně po

něm požadoval další listiny dokládající jeho úhrnný měsíční příjem. Postup správního orgánu prvního stupně nelze vysvětlit ani tím, že si dne 17. 9. 2016 pořídil kopii ze spisu o prodloužení dlouhodobého pobytu žadatele vedeného pod č. j. OAM-6393-20/TP-2016, ze které je zřejmé, že za měsíce září až listopad 2015 byl úhrnný měsíční příjem žalobce ve výši 3 000 Kč, a na základě toho pak dovodil, že měsíční úhrnný příjem žalobce je nedostatečný a opětovně jej vyzval k doplnění podkladů. Úhrnný měsíční příjem žalobce za měsíce září až listopad 2015 totiž nebyl pro danou věc vůbec relevantní.

35. Byť žalobce uvedl své odvolací důvody opravdu velmi stručně a obecně, soud musí konstatovat, že se žalovaná v rozporu s § 89 odst. 2 s. ř. nikterak nezaobírala tím, z jakého důvodu správní orgán prvního stupně dovodil, že žalobce nepředložil podklady potvrzující jeho úhrnný měsíční příjem odpovídající dikci ust. § 71 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, ačkoliv ze správního spisu vyplývá, že žalobce tak předložením potvrzení zaměstnavatele ze dne 21. 4. 2016 učinil již při podání žádosti. Naopak žalovaná se v napadeném rozhodnutí soustředila zejména na otázku prokázání příjmů žalobce dosahovaných až v následujícím období, tedy v období po podání žádosti o povolení k trvalému pobytu, kdy k doložení příjmů v tomto období byl žalobce opakovaně správním orgánem prvního stupně vyzván, i když z formulace první z výzev nebylo zcela jednoznačné, zda správní orgán požadoval doložení právě (zejména) finančních prostředků získaných z nově vzniklé výdělečné činnosti (OSVČ).
36. Podle napadeného rozhodnutí správní orgány vycházely z dikce § 71 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, kde se v poslední větě uvádí, že *příjem cizince lze prokázat zejména potvrzením zaměstnavatele o výši průměrného čistého měsíčního výdělku, jde-li o příjmy ze závislé činnosti, nebo rozhodnutím o stanovení daně z příjmů fyzických osob, jde-li o příjmy ze samostatné činnosti za poslední zdaňovací období*. Pokud nemohl žalobce příjem prokázat tímto způsobem, mohl jako doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu doložit výpisy z účtu vedeného v bance za posledních 6 měsíců nebo platební výměr daně z příjmu. Ve výzvách správního orgánu prvního stupně bylo výslovně (byť poměrně nepřehledně) uvedeno, jaké dokumenty měl žalobce předložit - zejména měl předložit účetní závěrku složenou z rozvahy, výkazu zisku a ztrát a příloh (výše splatných závazků pojistného na sociální zabezpečení a příspěvků na státní politiku zaměstnanosti). Tyto dokumenty žalobce správnímu orgánu předložil dne 4. 10. 2016. K účetní závěrce pak měl žalobce dle požadavku správního orgánu předložit také výpis z účtu vedeného v bance či u jiného finančního ústavu alespoň za období posledních 6 měsíců. Požadovaný výpis však nedoložil a z toho důvodu byla jeho žádost zamítnuta.
37. Soud musí přisvědčit žalovanému, že v obou zaslaných výzvách bylo uvedeno, že žalobce výpis z účtu přiložit měl a musel. Nicméně soud se domnívá, že tato podmínka je nepřiměřeně přísná, a to zvláště za situace, kdy právní řád České republiky nepřikazoval v rozhodné době osobě samostatně výdělečně činné mít vedený bankovní účet. V případě žalobce bylo navíc zřejmé, že finanční prostředky za odvedenou práci inkasoval v hotovosti (viz podklady doručené správnímu orgánu prvního stupně dne 4. 10. 2016, resp. vystavené příjmové doklady).
38. Jak je uvedeno v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 Azs 245/2014-41, „*účelem a smyslem podmínky doložení úhrnného příjmu v určité minimální výši dle § 42b odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců je zamezit tomu, aby cizinec žádající o*

dlouhodobý pobyt, resp. celá jeho rodina, byli předem zřejmou zátěží pro sociální systém České republiky.“ Jestliže tento závěr platí pro posuzování žádosti cizince o povolení k dlouhodobému pobytu, nepochybně (tím spíš) jej lze vztáhnout i na posuzování žádosti cizince o povolení k trvalému pobytu (obdobně rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. 8. 2017, č. j. 8 A 132/2013-24). Za situace, kdy žalobce doložil prostřednictvím předložených kopií faktur – daňových dokladů a příjmových dokladů, že v období od vzniku živnostenského oprávnění (dne 20. 4. 2016) do dne doložení údajů správnímu orgánu (4. 10. 2016) činil jeho celkový příjem částku ve výši 183 560 Kč, bylo ze strany správních orgánů nadbytečné po něm požadovat doložení výpisů z účtu, který v té době žalobce zřízen mít nemusel a jehož zřízení mu tehdy platná zákonná úprava ani nenařizovala. Hypoteticky by pak (ad absurdum) musela být žádost žalobce zamítnuta i v případě, že by předložil výpis z účtu případně zřízeného pro účely podnikání, protože by tento výpis nebyl vyhotoven pro minimální období požadované správním orgánem prvního stupně (alespoň 6 měsíců). Požadavek na předložení výpisů z účtu dle náhledu soudu neodpovídal skutkovým okolnostem daného případu (viz § 2 odst. 4 s.ř.).

39. Soud uzavírá, že pokud byla žalobcova žádost zamítnuta z toho důvodu, že žalobce nepředložil požadovaný výpis z bankovního účtu (jehož zřízení zákon žalobci nepřikazoval a nepodmiňuje to schválení jeho žádosti), ačkoliv nebylo pochyb o jeho úhrnném měsíčním příjmu za období, po které měl zřízenou živnost, i o jeho úhrnném měsíčním příjmu za období bezprostředně předcházející podání jeho žádosti, kdy byl žalobce zaměstnán, postupovala žalovaná, potažmo správní orgán prvního stupně, přepjatě formalisticky, bez přihlédnutí k okolnostem daného případu (že žalobce nemusel disponovat bankovním účtem), a proti účelu a smyslu podmínky doložení úhrnného příjmu v určité minimální výši (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 Azs 245/2014-41).
40. Ze shora uvedených důvodů proto Městský soud v Praze dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť posouzení příjmů žalobce v rozhodném období neodpovídá obsahu spisového materiálu. Napadené rozhodnutí, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, totiž nereflexuje skutečnost, že žalobce předloženými doklady doložil úhrnný měsíční příjem odpovídající dikci ust. § 71 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Potvrzením zaměstnavatele ze dne 21. 4. 2016 tak učinil již při podání žádosti, a následně svůj příjem doložil i dne 4. 10. 2016 v rámci reakce na výzvu správního orgánu k odstranění vad žádosti. Městský soud v Praze proto napadené rozhodnutí dle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a dle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalované k dalšímu řízení. V něm bude žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
41. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, a soud mu proto přiznal vůči žalované právo na náhradu nákladů řízení. V daném případě se jednalo o odměnu za právní zastoupení advokátem, a to za tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, účast na jednání) ve výši 3 × 3 100 Kč a tři režijní paušály po 300 Kč [§ 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb], tedy celkem 10 200 Kč, a dále o částku 2 142 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty [§ 57 odst. 2 s. ř. s.]. Náklady řízení žalobce jsou dále tvořeny cestovným jeho právního zástupce za cestu

k ústnímu jednání před soudem, jehož výši 74 Kč právní zástupce žalobce doložil zpáteční vlakovou jízdenkou (Pardubice-Praha). Celková výše náhrady nákladů řízení přiznané žalobci tak činí 12 416 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 17. října 2019

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu